СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК L. Ч. 12. Джерзі Сіти, Н. Дж., субота, 17-го січня 1942. No. 12. Jersey City, N. J., Saturday, January 17, 1942. VOL. L.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237, 4-0807. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

Американська Субмарина Затопила Новий Японський Корабель на 17,000 Тон - Скріплено Оборону Сінгапуру - Матимемо в Тому Році Два Рази Більшу Армію

ВЕЛЕС ДОМАГАЄТЬСЯ ЗІРВАННЯ З ТОТАЛІТАРНИМИ ДЕРЖАВАМИ

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО (Бразилія). — Пан-американська конференція міністрів заграничних справ відкрила своє засідання при великому піднесенні делеґатів та з рішучою поставою виявити повну солідарність та однозгідність держав західної півкулі в обличчі загрози з боку Держав Осі. Президент Бразилії Ґетулю Варґас, вітаючи конференцію, заявив, що Бразилія є готова на всякі жертви, яких вимагатиме спільна оборона західної півкулі. Підсекретар стейту Сомнер Велес, голова американської делеґації, виголошуючи привітну промову заявив, що всі американські держави повинні зірвати дипльоматичні зносини з Державами Осі та тим допомогти демократіям віднести перемогу. Він твердив, що безпека й судьба 300,000,000 народів, що замешкують західну півкулю, залежатиме від того, чи вони зуміють в критичній хвилі постояти обєднано проти одного й того самого ворога. Становище Арґентини ще досі не вияснене, хоч її представник мін. Енрік Руіз-Ґвіназу заявив, що „Арґентина прибула на конференцію в дусі співпраці". Головою конференції є д-р Освальдо Аранга, міністер заграничних справ Бразилії, а наради відбуваються в Палаті Послів.

НОВИЙ ПЛЕБІСЦИТ НА ОСТРОВАХ СТ. ПЕР І МІКЕЛЬОН

ВАШИНГТОН. — Здогадуються, що американський уряд зажадав, щоб „вільні французи" опустили острови Ст. Пер і Мікельон та тим вможливили мешканцям голосувати та висловити свою волю, чи вони хочуть бути під зверхністю маршала Петена чи ґен. де Ґоля. Досі невідомо, як до цеї справи поставився ґен. де Ґоль. Таке рішення може ще найбільше вдоволити департамент стейту, якого речники відмовляються підтвердити, чи згадана пропозиція була вислана до ґен. де Ґоля.

ПЕРЕДБАЧУЮТЬ ВЕЛИКУ АРМІЮ

ВАШИНГТОН. Секретар війни Генри Стимсон заявив, що з кінцем цього року американська армія числитиме 3,600,000 та що в 1943. р. вона ще більше зросте у всіх її галузях. Стимсон не подав точного числа літаків і повзів, які передбачується для збільшеної армії, одначе заявив, що модерне виposaження армії буде йти разом з її зростом.

СЕНАТ КРИТИКУЄ НЕДОМАГАННЯ В КРАЄВІЙ ОБОРОНІ

ВАШИНГТОН. — Спеціяльний сенатський комітет, що розсліджує хід краєвої оборони, виступив з цілим рядом скарг на відповідальних людей та на умовини, які не дозволяють розвиватися краєвій обороні згідно з ухваленим пляном. Сенатор Труман з Місурі та сенатор Брюстер з Мейну твердили, що зібрані матеріяли про такий стан краєвої оборони передано до міністерства справедливости, щоб потягнути винних до відвічальности.

ДАЄС ЗНОВУ ПРО КОМУНІСТІВ НА ФЕДЕРАЛЬНИХ ПОСТАХ

ВАШИНГТОН. — Говорячи перед Палатою Послів, Мартін Даєс, голова комітету для розсліду не-американської діяльности, заявив, що Архібальд МекЛеш, голова ОФФ („Офіс оф Фектс енд Фіґюрс") приймає до свого офісу комуністів або їх симпатиків. Він згадав, що МекЛеш приняв до праці Малколма Ковлея, одного з найголовніщих комуністичних інтелектуалів Ню Йорку, з річною платнею в сумі $8,000. Даєс рівнож закинув, що Ліон Гендерсон, координатор цін, був в 1933. р. членом т. зв. Комітету Технократії, якого творцем був Говард Скот. Тексанський конґресмен сказав також, що т. зв. Національна Робітнича Ліґа з осідком в Дітройт, Міш., є розносщиком про-тоталітарної пропаґанди в Америці.

ІДЕНТИФІКАЦІЙНІ КАРТКИ ДЛЯ ЧУЖИНЦІВ ВОРОЖИХ ДЕРЖАВ

ВАШИНГТОН. — Ґенеральний прокуратор Францис Бидел заявив, що з наказу президента Рузвелта всі горожани й піддані Німеччини, Італії та Японії мають носити ідентифікаційні картки, які матимуть світлини, власноручні підписи та відтиски пальців посідача. Ці зо згаданих чужинців, що замешкують західні стейти, мають дістати такі картки в днях між 2. і 7. лютня 1942. р., в інших стейтах в днях між 9. і 28. лютня ц. р. Ґенеральний прокуратор заявив, що ці розпорядження не відносяться до громадян держав-союзників Німеччини, як прим. Румунії, Мадярщини та Болгарії. На днях ухвалено в Конґресі закон про відбір американського горожанства тим особам, які визнаватимуть вірність якійсь іншій державі.

ЗАТОПЛЕНО ЯПОНСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ

ВАШИНГТОН. — Департамент маринарки подає, що американська субмарина затопила на Далекому Сході 17,000-тоновий корабель, перемінений на літаконосця. Згаданий корабель належав до т. зв. „кляси Явата". Хоч ближчих інформацій не подано, проте знищення того корабля вважається не тільки великою матеріяльною шкодою, але також моральним ударом для бомбастичних заяв японських ґенералів. Затоплений корабель це одинацятий з ряду японський корабель, затоплений американськими субмаринами від початку вибуху війни.

НЕМА ВІДОМОСТЕЙ ПРО ЗАТОПЛЕННЯ ДРУГОГО КОРАБЛЯ КОЛО ЛОНҐ АЙЛЕНД

НЮ ЙОРК. — Морські власти подають, що не можна справдити поголоски про це, що ворожі субмарини затопили другий американський перевозовий корабель, у тіддалі кількадесять миль від Лонґ Айленд. Вістку про мниме затоплення подав шеф поліції з Гемптон Бей, Л. Ай., одначе всякі розшуки летунських стеж за розбитками корабля не дали жадних позитивних вислідів. Рівночасно морські власти подають, що при затопленні корабля-цистерни „Норнес" ворожою субмариною, яке наступило в м. середу, згинуло два моряки, а решта була вирятована американською прибережною сторожею.

НІМЕЦЬКІ Й ІТАЛІЙСЬКІ ДИПЛЬОМАТИ ПОКИНУЛИ КУБУ

ГАВАНА (Куба). — Німецькі й італійські дипльомати в супроводі їхніх родин покинули Кубу та через Ню Йорк вибралися до своїх домів в Европі. Як відомо, по виповідженні війни Америці тоталітарними державами, Куба негайно зірвала дипльоматичні зносини з Державами Осі та вповіла побут їхнім дипльоматам.

СОВЄТСЬКА АРМІЯ ПОСУВАЄТЬСЯ ВПЕРЕД

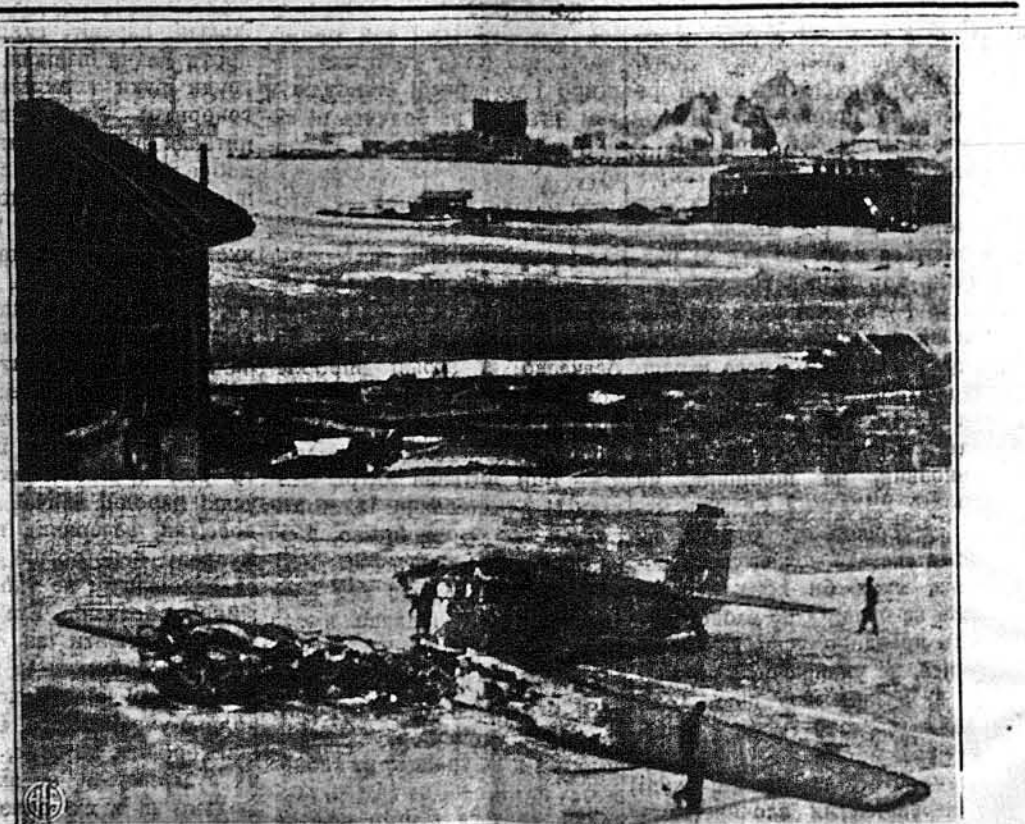
БЕРЛІН. — Совєтські війська продовжують свою офензиву. Спеціяльну увагу вони присвятили відтинкови в Валдайських горбках. В тих околицях, над озером Зеліґен, вони здобули місто Селізгарово. В нападах на німців бере участь головно козацька кавалерія. На Україні совєтські війська в кількох місцях проломили оборонні позиції біля Харкова. Успіхи поробили совєтські війська також на Кримі.

ПОЛОЖЕННЯ В ЛІБІЇ

КАЙРО. — На лібійськім фронті появилися в великих числах німецькі й італійські літаки. Дотепер британські літаки мали повітряну перевагу. Але цей раз літаки держав „осі" почали з британцями в повітрі суперничати. Війська держав „осі" дістали також скріплення в людях. Італійсько-німецькі літаки знов сильно бомбардували британську басу на Мальті, Валету. Вони виконували в однім дни по сім до десять повітряних налетів.

БОМБАРДУВАННЯ ҐАМБУРҐА

ЛОНДОН. — Британські літаки масово бомбардували Ґамбурґ та інші німецькі прибережні міста, між ними Емден, німецьку субмаринову базу. В тій базі британські бомбовики поважно ушкодили два пливаючі доки, в яких знаходилися в направі один німецький нищитель та одна субмарина. Британська повітряна фльота відвідувала також німецькі склади в Ротердамі, та німецькі повітряні майдани в Норвеґії. В цих налетах британці втратили пять літаків, зате знищили чимало німецьких обектів.

У ҐОНҐ КОНҐУ.—Перші світлини з боєвого фронту на Далекому Сході, що показують висліди нападу на Ґонґ Конґ дня 8. грудня. На горішній світлині бачимо, як тріскають японські бомби далеко від своїх цілей, себто від летничого майдану, що його видно в центрі світлини. На долішній світлині бачимо літак на аеродромі, розбивий, поки він вспів піднятися. Світлини зняв Гарисон Формен.

НЕДУГА ТИФУ У ЛЬВОВІ

ЛОНДОН. — Польські кола в Лондоні дістали вістки зо Східної Галичини, що там дуже шириться недуга тифу. Зокрема ця пошесть захопила місто Львів. Німецькі власти зарядили, що всі лікарі мають голоситись до боротьби з цею недугою. Обовязком лікарів є відразу повідомити власти, як лиш де знайдуть новий випадок тифу. До цього вони можуть уживати навіть військових телефонів. Німецькі власти далі зарядили, щоб лікарі наглядали над випадками прокази й азійської холєри, які то недуги від довшого часу не появлялись в Европі

КРИТИКА ЗА ВІЙНУ В МАЛЯЇ

ЛОНДОН. — В лондонських політичних колах слідне незадоволення з уряду за те, що японці відносять такі успіхи в Маляї і навіть загрожують базі Сінґапур. Посол Едґар Ґренвил домагався закритої дискусії над положенням на Далекім Сході. Йому відповідав підсекретар війни лорд Крофт і сказав, що британський уряд тому не міг вислати більші сили на Маляї і до Сінґапур, бо в той час на інших фронтах треба було помочи. Якщоб ту поміч уряд був розіслав всюди по рівній частині, то був би всюди зазнав невдач. А так, на лібійськім фронті британці зазнали перемог і усунули безпосередню загрозу для Суезького каналу. Тепер прийде черга на Сінґапур, говорив він. Але не всі посли були тим задоволені. Дехто говорить, що положення в Сінґапурі досить поважне і є велика можливість, що Сінґапур буде втрачений. А коли Сінґапур впаде, кажуть деякі кола, то разом з ним впаде також уряд Чорчила. Найбільше незадоволення з приводу невдач в Маляї висказує Австралія, якій через упадок Сінґапуру загрозилаб найбільша небезпека від японців.

НОВІ ПОСИЛКИ ДО МАЛЯЇВ

СІНҐАПУР. — Мілітарні кола в Сінґапурі далі дивляться оптимістично на положення та кажуть, що воно не є безвихідне. Чимближче підходять японці до Сінґапуру, тим більше вкорочуються британські лінії, а тим самим ті лінії тим більше кріпшають. Британські війська, не знаючи в котрім місци з моря заатакує Японія, мусіли розпорошитись по цілім Маляйськім півострові. Тепер вони скупчуються в одно місце. Не виключене, що вже в короткому часі на поміч Сінґапур прийдуть британсько-китайські війська з Бурми. Ті війська вже тепер плянують протияпонську офензиву. Проте японці роблять на полудне Маляї дальші успіхи і вступили вже в провінцію Йогоре, на якій лежить Сінґапур.

УСПІХИ АМЕРИКАНСЬКИХ ЛЕТУНІВ

ЧУНКІНҐ. — Американський летунський відділ, що складається з американських військових летунів та орудує американськими літаками, протилетунськими ґарматами та бомбами, за кількамісячний протяг часу знищив біля сто японських літаків, зазнавши при тім сам втрату лиш трьох літаків. Той летунський відділ цілий час хоронить бурмського шляху, через який пливе американська поміч до нутра Китаю, в руки китайського маршала Чян Кай Шека.

ЗГИНУЛА КИТАЙСЬКА ФІЛЬМОВА ЗІРКА

ЧУНКІНҐ. — Підчас бомбардування Ґон Конґу з боку японських літаків згинула перебуваюча там китайська фільмова зірка „Метелик Ву". Вона була жінкою великої краси і розуму. Вона вдержувала персональні звязки з найпередовішими провідниками Китаю. Також їздила нераз за границю, щоб зєднати для свого краю чужу прихильну публичну опінію

„ВІВА РОБЕРТО"

РИМ. Італійські ґазети винайшли новий клич для свого потрійного союзу, а саме: „Віва Роберто!" Слово „Роберто" має в собі по дві перші букви назв трьох столиць: Риму, чи „Ро-ма", Бер-ліну і То-кйо. Італійці, які волять своїх ворогів побивати кличами, ніж зброєю, залюбки приняли цей клич.

НАСТРОЇ ІТАЛІЙСЬКИХ ВЯЗНІВ

ЛОНДОН. — Британські мілітарні кола говорять, що німемецькі вязні, взяті в полон в Лібії, поводяться далеко відмінніше від італійських вязнів. Німці лякаються подати своє дійсне назвище, та полкову приналежність, кажучи, що по війні їх може за це очікувати кара, що, мовляв, вони дали себе взяти в полон. Італійці дуже радо про все говорять і не скривають радости, що ось вони вже не потребуватимуть воювати.

НІМЦІ НИЩАТЬ СОВЄТСЬКУ КУЛЬТУРУ

КУЙБИШІВ. — Совєтські кола опублікували тайний розпорядок німецького маршала Райхенава, в якім той приказує німецьким військам нищити всі культурні цінности, які мають тавро большевизму. Не лиш памятки, але й будинки, що мають тавро большевизму, мають бути ґрунтовно знищені.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Company, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy	
На рік	$6.00	One year	$6.00
На пів року	$3.25	Six months	$3.25
На три місяці	$1.75	Three months	$1.75
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.00	One year	$2.00
На пів року	$1.25	Six months	$1.25
В Джерзі Сіті і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$9.00	One year	$9.00
На пів року	$4.75	Six months	$4.75
На три місяці	$2.50	Threee months	$2.50

ВСЕАМЕРИКАНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

У Ріо де Жанейро, столиці південно-американської републики Бразилії, збирається конференція представників усіх американських держав. З того, що конференція складається з міністрів заграничних справ, видно, що вона має вирішити спільні питання заграничної політики тих держав. Очевидно, тепер нема іншої такої спільної справи поза відношення до війни. Отже конференція буде старатися найти спільну політику для цих усіх держав у відношенні до світової війни.

Питання, що стоїть перед конференцією, незвичайно складне. Інтереси держав Америки не все згідні зо собою. Неодна з тих держав має з іншими поважні політичні ріжниці: недавна війна між Еквадором і Перу це є лише приміром таких ріжниць. До того основні економічні інтереси цих держав не все зо собою згідні. Згідні вони хіба між тими країнами, що можуть обмінюватися навзаїмно своїми продуктами. Наприклад, найважніша економічна країна південної Америки, Аргентина, що продукує на вивіз багато рільничих продуктів, а не може їх продавати в Злучених Державах, котрі самі продукують їх ще більше. Не могучи збувати своїх продуктів в Америці, могучи збувати їх лише в Европі, уряд Аргентини пробує достроювати й свою заграничну політику до своїх економічних умовин. Рахуючися зо силою Німеччини в Европі, він не хоче проти неї виступати. Пробує держатися політики невтральности.

Та лихо з цею політикою в тому, що часи такої політики скінчилися, коли тоталітарні держави практично показали, що вони ніякої невтральности не признають, що для них існує лише двояка можливість: держава може бути або союзником у війні або ворогом. Середньої дороги тоталітарні держави не признають. Невтральні держави не мають ніяких прав. Тому й Аргентина властиво не може бути невтральною державою: вона може були лише або ворогом Німеччини або її союзником, себто її слугою.

Це добре відчуває населення Арґентини. Воно в своїй більшости схиляється за те, щоби станути по стороні Америки й Англії, тимбільше що по тій стороні стоять майже всі краї латинської Америки. Ці обставини виконують поважний напір на уряд Аргентини, коли цей хоче вдержати свою заграничну політику по лінії „практичних" інтересів.

Уряд Злучених Держав має перед собою дуже ніжне завдання: привести Аргентину до співпраці зо Злученими Державами, не нарушуючи економічних інтересів Арґентини. Можна надіятися, що Злучені Держави цього важливого завдання доконають та що південна, середня й північна Америка виступлять як одна цілість проти напасників, як незбиті докази показують, посягають свої загребущі руки й по багаті краї Америки.

ПРОМОВА ПРЕЗИДЕНТА РУЗВЕЛТА В КОНГРЕСІ

(З 6. січня про положення країни з підкресленням американської воєнної програми; передано в скороченню).

Японський вчинок в Перл Гарбор був спрямований на те, аби приголомшити нас, настрашити нас до такого ступня, щоб ми відтягнули нашу індустріяльну і воєнну силу до Пацифіку, або навіть до нашої власної континентальної оборони.

Плян не вдався. Нас не приголомшено. Ми не були настрашені, ані в замішанню. Настрій спокійного, твердого рішення, який тут панує, віщує зле для тих, які зговорилися й співпрацювали, щоб знищити світовий мир. Цей настрій виявляє волю цілого американського народу зробити все можливе, аби світ ніколи знова так не терпів.

Зірки та смуги будуть маяти над Вейком і Гваном. Відважний филипинський нарід буде звільнений від японського імперіялізму та житиме свобідно, безпечно й незалежно.

Консолідація загальних воєнних зусиль Обєднаних Держав проти наших спільних ворогів довершується. Це є головна ціль декларації солідарности, яку підписали у Вашингтоні двадцять шість держав, обєднаних проти Осі.

Пляни вироблено тут та в інших столицях для спільної акції. Ми не будемо вести окремих війн — кожна країна своїм шляхом. Отсе вперве, відколи японці, фашисти й нацисти почали свій кривавий шлях завойовництва, збираються проти них переважаючі сили.

Ми, Обєднані Держави, так розпреділимо наші сили, що зможемо вдарити на спільного ворога там, де може бути заподіяна найбільша шкода. Мілітаристи в Берліні і Токіо почали цю війну. Але масові, розлючені сили загального людства закінчать її.

Гітлер та його італійські і японські шахові фігури зруйнувавши силу Британії, Росії, Китаю і Голяндії, зеднали би тоді всі свої сили, аби досягнути їх остаточної мети — завойовання Злучених Держав.

Вони знають, що наша перемога означає перемогу основ демократії — ідеї родини, звичайні принципи загальної гідности та людяности.

Вони знають, що наша перемога означає перемогу свободи.

Вони знають, що наша перемога означує перемогу релігії. А вони не терплять того. Світ є замалий, аби було досить „життьового простору" для обох — Гітлера та Бога.

В доказ того, нацисти оголосили тепер свій плян поширення їхньої нової, німецької поганської релігії по цілому світі; плян, по якому Свята Біблія і Хрест Милосердя були би замінені книжкою „Майн Кампф", свастикою та шаблею.

Наші власні цілі є ясні: розбити мілітаризм, накладений воєнними панами на ними підбиті народи, звільнити поневолені народи; встановити свободу слова, свободу релігії, звільнення від нужди та звільнення від страху по цілому світі.

Ми не відступимо від тих цілей, ані не задовільнимось тільки досягненням їх. Тим разом ми рішили не тільки виграти війну, але також вдержати трівкий мир, що наступить після вигри.

Та модерні методи війни вимагають не тільки стріляння й боротьби, але праці та виробу необхідного знаряддя війни. Перевага Обєднаних Держав в амуниції та кораблях має бути настільки подавляючою, щоб Держави Осі не могли надіятись досягнути її.

Рівночасно знаряддя війни мають бути доручені у відповідний час в руки тих людей в підбитих країнах, які є готові використати першу нагоду до повстання проти їх німецьких та японських гнобителів та проти зрадників в їх власних рядах, знаних під поганим іменем „Квізлінгів". Як ми дамо зброю патріотам тих країн, вони також стріляти муть, а їхні стріли буде чути довкола світу.

Мусимо звернути нашу увагу на виробництво. Нехай ніхто не каже: це неможливо зробити! Це мусить бути зроблене! І ми взялись це робити.

Я щойно вислав листа з вказівками до відповідних департаментів та агенцій нашого уряду, наказуючи негайно приняти міри для збільшення нашого виробництва так швидко, аби:

1. В цьому 1942 році ми виробили 60,000 аеропланів. В це входять 45,000 боєвих аеропланів - бомбовків, бомбовики, що поринають та аероплянн для переслідування ворога. В наступнім 1943 році, аби виробили 125,000, включаючи 100,000 боєвих аеропланів.
2. В цьому році, аби виробили 45,000 тенків; в наступному 75,000.
3. В цьому році, щоб виробили 20,000 проти-аеропляних гармат, наступного 35,000.
4. В цьому році, аби виробили 8,000,000 тон мертвої ваги торговельних кораблів, наступного 10,000,000 тон.

Ці і подібні числа для безліч інших знарядів війни дадуть японцям та німцям деяке поняття про те, що саме вони досягнули нападом на Перл Гарбор.

Наші робітники готові працювати більше годин, виробити більше за день праці, тримати колеса в русі, печі запалені двадцятьчотири години на добу та сім днів на тиждень. Вони свідомі цього, що на скорости та продуктивності їх праці залежить життя їх синів та їх братів на боєвих фронтах.

Війна коштує грошей. Покищо ми ледви почали платити на це. Ми віддали тільки 15 відсотків нашого цілого прибутку на державну оборону. Наша воєнна програма на наступний фінансовий рік буде коштувати пядесять - шість біліонів долярів, більше ніж половина сподіваного річного прибутку країни.

Це значить: податки й бонди та бонди й податки. Це значить: обмеження вживання люксусових річей і інших не конче потрібних. Тільки така повна продукція приспішить остаточну повну перемогу.

Ми не сміємо недоцінювати ворога. Він є сильний й хитрий та жорстокий і безжалісний. Багато років він готовився до цього конфлікту, плянуючи, замишляючи, вивчуючи, зброючись. Ми вже зазнали поразки. Ми можемо перетерпіти дальші невдачі. Мусимо бути готові до тяжкої війни, довгої, кривавої, дорогої війни.

З другого боку мусимо остерігатися перед настроєм пораженства. Гітлерівська машина пропаганди вживала цеї зброї нераз з смертельними наслідками. Та вона не буде вжита успішно серед американського народу.

Маємо особливо вистерігатись расових дискримінацій в його негарних формах. Гітлер спробує знова зробити недовіря та підозріння поміж одною особою і другою, одною ґрупою і другою, одною расою і другою, одним урядом і другим. Він пробує це робити з нами навіть тепер. Але він знайде єдність волі та цили проти нього, яка буде прямувати до знищення всіх його чорних намірів.

Як наша сила й наші засоби будуть вповні змобілізовані, ми підемо з наступом на ворога, ми вдаримо його, й вдаримо не раз, дебудь і колибудь зможемо його досягнути. Мусимо тримати його далеко від наших берегів, бо ми хочемо завдати йому удар на його власних землях, в дома.

Американські збройні сили будуть оперувати в багатьох пунктах на Далекому Сході. Вони будуть на всіх океанах, допомагаючи оберігати шляхи сполучення, які є важні для Злучених Держав. Вони займуть позиції на Британських островах, які творять важні фортеці в цьому світовому змаганні. Вони будуть памагати охороняти цю півкулю, як також бази поза нею, які могли би бути вжиті для нападу на Америки.

Якщо котрийсь з наших ворогів, з Европи чи з Азії, спробує летунські напади з далекої віддалі „самогубними" ескадрами бомбовиків, це він робитиме тільки в надії затероризувати наше населення та підірвати його мораль. Наш нарід не боїться того. Ми скажемо, як сказало населення Лондону: „Ми витримаємо!" І що більше, ми можемо віддати назад! І ми віддамо зі складним процентом!

Багато людей питає, „коли ця війна скінчиться?" Вона скінчиться так скоро, як скоро ми її закінчимо нашими спільними силами, нашими спільними зусиллями, нашим спільним рішенням битися й працювати до кінця, до кінця мілітаризму в Німеччині, Італії і Японії. Меншим не задовільнимось.

Ми боремося по одним боці з британським народом, який боровся сам довгі, жахливі місяці і протиставився ворогові мужньо, вперто, досвідчено.

Ми боремося по одним боці з російським народом, який бачив нацистичні орди, що дійшли до самої московської брами та який з майже надлюдською силою та відвагою примусив напасників відступати назад.

Ми боремося по тім самім боці, що й відважний китайський нарід, який чотири з половиною років витримував бомби й голод та змітав наїзників не раз, не зважаючи на перевагу японського знаряддя та зброї.

Ми боремося по тім самім боці, що й непокірні голяндці.

Ми боремося по тім самім боці, що й всі інші уряди на вигнанню, яких Гітлер та всі його армії й всі Гестапо не в силі були підбити.

Але ми, Обєднані Держави, не робили ці жертви людських зусиль та людського життя, аби повернути світ таким, яким ми мали після останньої світової війни.

Ми боремося сьогодня для забезпечення, для поступу та для миру не тільки для нас самих, але для всіх людей, не тільки для одного покоління, а для всіх поколінь. Ми боремося так, як наші батьки боролися, аби втримати науку, що всі люди є рівні в очах Бога.

Ті, по другім боці, намагаються знищити цю глибоку віру та створити світ по їх власній уподобі — світ тиранії, жорстокости й себелюбства.

Ніякий компроміс не може закінчити цієї бортьби. Тільки загальна перемога може нагородити борців за терпимість, за гідність, за свободу, за віру. — („Фліс").

Мізгова Шкаралуща

Кажуть, що один лондонський різник збунтував цілу одну дільницю проти свого уряду за те, що уряд не підготовив людей якслід проти німецьких летунських налетів і не сказав людям, що такі налети можливі. Колиж уряд втрутився в ту справу і почав досліджувати минуле життя згаданого різника, він переконався, що той різник ще один день перед першим німецьким налетом був такий певний, що німці не налетять на Лондон, що клав у заклад усі свої гроші. Він червонів з лютi, коли йому хтось хотів перечити, а навіть висмівав перестороги уряду, що бомбардування можливі. Цей різник, начитавшись відповідної лектури про воєнну „стратегію", доказував, що колиб якийсь німецький літак появився над Лондоном, то його відразу стягнулиб протилетунські гармати і скорострілі. Бо ті скорострілі, читав він, мають по кілька дул і сиплять в повітря тисячами куль на хвилину. Неможливо, щоб перед тим градом куль могла охоронитись якаянебудь сталева птиця. На всі скептичні завваги, що воно може бути інакше, він, як сказано, червонів з люти і вхопивши жмут своїх грошей вимахував ними в повітрі та визивав відважних, щоби пішли з ним об заклад.

Але прийшли німецькі бомбардування. Літаки скидали гради бомб і валили цілі лондонські дільниці. Наш різник зовсім забув про те, що говорив попередно і давай з такою самою лютю тепер нарікати на уряд, що не подбав про те, аби освідомити людей про можливість таких налетів. „Уряд сліпий, не бачив, що нам грозить", верещав згаданий різник. „Уряд не передбачував подій, а його обовязком було це все передбачити". Забував наш різник, що уряд зовсім добре передбачав події, найвиразніше на світі перестерігав усіх, а серед них і самого різника, але це різник і йому подібні не хотіли йняти віри, бо ці аргументи не пробивали їхньої мізкової шкаралущі. Аргументи застрягали в усі, але до мізку не пробивались.

Цього роду людей є всюди багато. Є вони і в нашій суспільности. І тепер, коли для національної безпеки американська влада старається вглянути в роботу певних людей і організацій, ті люди починають такий сам вереск, як згаданий лондонський різник. „А, провідники не перестерегли нас, ми слідували за провідниками, а ось куди вони нас запровадили!"

Безперечно, деякі провідники зле провадили. Але були такі, що на кожному кроці всіх перестерігали. Чому той, що нині нарікає, не йшов за тими другими, а за першими? По друге: чому ті, що нині так дуже зачинають нарікати, все перебільшувати і всіх критикувати, не покладуть собі на серце руки і в очи собі не скажуть, що вони не лиш, що не хотіли слухати пересторог, але сміялись з тих пересторог, та називали „боягузами", „безхарактерними" тих, що ті перестороги на кожнім кроці голосили? Це діялось ще недавно. Ще недавно наші „відважні" і „характерні" люди сміялись з всяких пересторог і казали, що це лиш „залякування", аби „знищити нашу організацію". Ще недавно це діялось, коли вони таврували як „страх перед концентраційними таборами", коли хтось говорив, що наша політика мусить бути на сто відсотків та, яку веде цей край, бо цього вимагає льояльність супроти цього краю, а також і добро наших братів

(Докінчення на стороні 3-ій)

НА СЕЛІ

Повість

(33) **М. ШКОЛИЧЕНКА**

— Не знала я, а тоб давно приложила усі свої старання до о. Миколая, щоб зробити з нього доброго пастиря.

— Досить уже з вас і того, що приложили свої старання до поверeдніх двох батюшок і направили їх на добру стежку!... гостро завважила матушка.

— Заслужили того! — спокійно відповіла Уляна Іванівна і додала: — Майте на увязі, що те саме буде і з о. Миколаєм, коли не перестане він так поводитись, як поводиться ось уже скоро два роки.

О. Миколай зблід і питливими очима вставився на панночку.

— А якже о. Миколай поводиться? — тихшим і трохи заляканим голосом запитала матушка.

— Скажіть, будь ласка, скажіть! І я хотів би знати про це заздалеґідь! — вставив своє слово о. Миколай, всеж таки не зводячи очей з Уляни Уванівни.

— Добре, я скажу!

І панночка виразним голосом почала:

— На якій підставі і задля чого переслідуєте ви людей, щоб не справляли вони своїх народніх свят на зелену неділю та на Купала? Чим керуєтесь ви, розганяючи вечерниці та досвітки? За що забороняєте співати веснянок на вулиці? Яка ваша мета забороняти у невеличкі пости вживати скором тим хорим людям, яким єдині ліки, єдине спасіння у добрій їжі? На що і для чого налягаєте ви на учителя і на школярів, щоб вони з усіх сил заучували якнайкраще московську мову? На яку користь що неділі читаєте ви проповіди на такій суто-московській мові, що й мені не під силу усе второпати як слід? Через що ухиляєтесь ви від людей, коли вдаються вони до вас за ріжними порадами? На чию радість і для якої мети віднімали ви у деяких селян книжки українські? Задля чого нарешті настроюєте ви людей супроти мене? Хто ви, скажіть ви мені, чи ви піп, чи звичайний чиновник, чи поліціянт, чи просто жандарм? Скажіть мені по правді, по совісти, як може сказати кожна чесна людина, яких би вона переконань не була. Одно слово: скажіть правдиво, ясно, не ухиляючись, не уникаючи, щоб знала я, з ким маю діло. Тоді, даю вам слово чести, я залишу вас у спокою, і залишу тільки через те, що ви, укупі з переліченими злочинствами вашими, людина не грошолюбна, не дерете з людей і не обдуруєте їх з матеріяльного боку, як робили це з великою охотою ваші два попередники. Скажіть мені так прямо, так щиро і так по правді, як щиро і по правді становлю я вам питання, не боячись ні вашої пімсти, ні кривди, ні гніву.

— Уляно Іванівно! — заговорив о. Миколай, — питання ваші розуміти слід так, як вони поставлені, чи може на виворіт; тоб то, чи самі ви справді чесно ставите їх, чи хитро, безчесно, з зарані виробленою метою і пляном? Відповіджте мені на це моє запитання.

— Мої питання хитрі, безчесні?! — ставлячи їх, я дивилася вам в очи прямо, а не на бік.

— Я теж ставляю вам своє запитання, не зводячи з вас очей, і жду відповіди.

— Там, де річ іде про інтереси народа, я не можу бути нечесною, — з інтересами народніми я не граюсь, не забавляюсь ними, — і це вам, о. Миколай, знається відомо вже за два роки.

О. Миколай встав з свого місця, шварко потер свої руки, пригладив на голові волосся, пройшовся два рази по їдальні, нарешті спинився супроти Уляни Іванівни, склав на груди руки і виразно почав говорити: Уляно Іванівно! Усі питання ваші я запамятав дуже добре і буду відповідати на них так: Коли о. Миколай призначений був на той прихід, з якого вижила молода попівна двох попів перед о. Миколаєм, так тоді говорили йому з усіх боків: хочете ви сидіти на приході, то памятайте одно: стережіться попівни Уляни Іванівни гірше, як вогню, а щоб не попастись у її лабети, то вам треба: переслідувати усякі народні звичаї, а також досвітки, вечерниці, веснянки, Купала; найстрогше стежити за виконанням не тільки релігійних обовязків, але й обрядових, стежити за школою, щоб не допускав ні вчитель, ні школярі нічого свого народньо-українського, виривати і викоріняти це саме, де тільки зустрінеться, не входити з людьми ні в які близькі зносини, — робіть усе отсе, говорили мені, і тоді ніщо не впаде на вашу голову, а інакше ви й року не пробудете.

(Дальше буде).

Тиждень Війни

(Виготовлено Бюром Урядових Донесень, перекладено та розповсюджено Загальною Радою Американської Єдности).

Президент заявив у промові в конгресі, що дав розпорядження федеральним агенціям скласти нову схему воєнної продукції, аби в 1942. році вибити 60,000 аеропл'янів, в тому 45,000 боєвих, та 125,000 на 1943. рік, в тому 100,000 боєвих: 35,000 тенків 1942. та 75,000 в 1943.; 20,000 протиаеропл'янних гармат в 1942. та 35,000 в 1943. р.; 8,000,000 тон торговельних кораблів в 1942. та 10,000,000 в 1943. р.

Президент сказав в конгресі, що він пішле збройні сили Злучених Держав на світовий широкий фронт, аби знайти ворога й „вдарити його й ще вдарити колибудь та дебудь ми зможемо його досягнути". Він казав, що воєнні сили Злучених Держав займуть, як буде потрібно, позиції на Британських островах, на Далекому Сході й на всіх океанах та базах, як в Новім Світі, так і поза ним.

Президент запропонував загальних видатків на 1943. фінансовий рік на суму 77 біліонів долярів, з яких 56 біліонів є на воєнні цілі. Він сказав, що загальні воєнні видатки виносять тепер приблизно 2 біліони долярів місячно, але можуть виносити і понад 5 біліонів місячно протягом 1943. фінансового року. Президент заявив, що він не може предсказати остаточних коштів тому, що не може предбачити змінних успіхів війни, але запропонував збільшення податків до 27 біліонів долярів.

Президент сказав, що видатки на допомогу сільському господарству, на допомогову працю та допомогу молоді мають бути зменшені на кінець 1942. фінансового року на $600,000,000 від останнього року та будуть зменшені на $860,000,000 в наступнім фінансовім році, коли загальний кошт буде $1,400,000,000, або біля половини суми теперішнього року.

Успіхи продукції.

ОЕМ доносить про зріст сполучення закладів аеропл'янного виробництва з закладами індустрії та в автомобілевій індустрії та зосередження на найвищих типах аеропл'янів. ОЕМ каже, що майже кожного місяця 1942. року додаткові заклади почнуть виробництво аеропл'янів з частин, доставлених індустріяльними сполученими закладами.

Департамент війни доносить, що бодай один заклад з кожних 13 типів, що вимагаються по програмі виробництва амуніції, був закінчений в 1941. році, що дає разом 28, які тепер оперують, а ще 28, скоро почнуть продукцію.

Директор ОПМ Кнудсен заявив, що автомобілева індустрія мусить подвоїти її намічене воєнне виробництво, аби виконати додаткові воєнні замовлення на 5 біліонів долярів. ОПМ створило 10-членний комітет з промисловців і робітників для розгляду обернення індустрії на воєнне виробництво.

Заняття.

Секретарка праці, Перкинс, доносить, що 15,000,000 робітників буде занято воєнним виробництвом при кінці 1942. року. В загальному занятті буде тільки порівнююче малий зріст, казала Перкинс, тому, що багато осіб, які тепер працюють в цивільному виробництві, будуть переведені до воєнної праці. ВПА („Дабл'ю Пі Ей") подає, що 3,800,000 осіб було на праці в грудні, на 100,000 менше як попереднього місяця.

Збереження матеріялів.

ОПМ подає, що програма індустріяльного збереження буде встановлена в більше як 30 індустріяльних центрах для розбиття старої машинерії та знаряддя, аби зберегти потрібні матеріяли; аби нищення та зіпсуття довести до найменшого, аби збирати металеві відпадки та приспішувати їх доставку виробництвам.

ОПМ також радить припинити спеціяльні доставки молока та замінити щоденні доставки на кожний другий день, аби зберігати автомобілеві гуми. ОПМ радить фабрикантам упростити роди фляшок та інших склянок і не виробляти неконче потрібних; наказало розпреділення оловяних та бляшаних відпадків; обмежило етилевого алкоголю для туалетного мила, води до полокання рота, алкоголю до втирання, для блиску цукорків; обрізало вживання певних матеріялів у виробництві машин, які видають цигарки, продукти та інші предмети; скоротило вживання вовни для цивільних потреб до 80 відсотків минулого року; обмежило вживання міди в певних частинах радіо.

Ціни.

Президент вислав заяву до конгресу, жадаючи постанови про єдиного адміністратора всіх цін в законодавстві про контролю цін, яке тепер обговорюється. ОПМ видало брошуру, „Як Спинити Інфляцію", пояснюючи не-технічною мовою причини інфляції, заходи предприняті іншими краями, та що може бути зроблено тут, аби втримати ціни. Бюро Статистики Праці подає до відома, що оптові ціни є тепер на найвищому рівні від 1939 року, а на 17 відсотків вищі як в цей час минулого року.

Цивільна Оборона.

Президент призначив Джемса М. Лендиса, декана Гарвардської Правничої Школи, спів-директором Бюра Цивільної Оборони, що є під загальним доглядом директора Ля Гвардії, який є також мейором міста Ню Йорку. Нижча палата та сенат перевели та вислали на конференцію закон про уділення $100,000,000 на цивільну оборону. ОСД зажадав від своїх районових директорів, аби дістали від стейтових та міських урядів знарядів, потрібне для допомогових пожежників, поліцаїв, проти-летунської сторожі та інших добровольців. Директор Оборонної Служби Здоровля й Добробуту, МекНат, встановив в кожному з 48 стейтів Стейтову Оборонну Раду Доглядачок, аби спонукати вербування студенток-доглядачок та запис 50,000 молодих жінок в школи доглядачок на 1942. рік.

Сільське господарство.

Сільсько-господарська Оборонна Комісія в Оклагомі заклала пробний „банк машинерії", аби заготовити запаси окремих частин для фармерського знаряддя. Всі нечинні фармерські знаряддя з 32,000 фарм в Оклагомі будуть складені в централі, направлені та готові до вжитку фармерами, як вони їх потребуватимуть.

Пан-американські взаємовідносини.

ОЕМ доносить, що в перший раз в недавній історії імпорт Злучених Держав з Латинської Америки був більший ніж експорт. Торгівля Злучених Держав в Латинській Америці, каже агенція, була на одну третину більшою ніж у відповідний період 1940. року та біля 75 відсотків більшою ніж в перші три четвертини 1939. року. Департамент державних справ підвищив посольства Злучених Держав в Парагваю, Еквадорі та Болівії до ранги амбасад через „важливости подій", що ведуть до Пан-Американської солідарности. Підсекретар державних справ Велес, залишив Вашингтон аби взяти участь в Пан-Американській конференції заграничних міністрів в Ріо де Жанейро, дня 15. січня.

Воєнний фронт.

З Білого Дому доносить що уряди Злучених Держав, Британії, Голяндії та Домінії погодились на єдину команду в південно-західному районі Пацифіку. Всі морські, суходольні та повітряні збройні сили є під командою ген. Британської армії, Вейвела, та лт. ген. повітряних сил армії Злучених Держав Бретта, другого в команді. Генерал МекАртур, командант на Филипинах, доносить, що його позиції вдержать поповнені японські атаки. Армія і фльота доносять про затоплення трьох ворожих товарових кораблів в 10,000 тон кожний, одного ворожого транспорту та більше двох десятків японських бомбових та боєвих аеропл'янів. Морські корпуси повідомляють, що нові відомости вказують, що оборонці острову Вейк затопили одного кружляка, чотири нищівники, один підводний човен та одну канонірку перед упадком. Президент відзначив цілу залогу острова Вейк за геройство.

З Білого Дому доносять, що РАФ скинули більше як 2,000,000 американських летючок в окупованій Франції. В летючках підкреслювались історичні звязки поміж американським та французьким народами. На них були фотографії Статуї Свободи та дещо з промов президента.

Президент встановив день 16. лютня для реєстрації мужчин у віці від 20 до 44. літ, які не були раніше зареєстровані.

Стейт Делавер має лиш 3 повіти (кавнтіс).

Першою трейдовою унією в Торонто, в Канаді, було стоваришення друкарів, основане в 1832 р.

ВОЯКИ ДЛЯ СИНГАПОР.—Війська британської імперії, що воюють проти Японії в обороні Маляйського півострову, по дорозі до Сингапор. Між цими вояками є гіндуси, переважно з Понджабу й південної Індії. Світлина представляє висідання цих військ у Сингапорі.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Пошанування есемблимена Марсела Вагнера.

Марсел Е. Вагнер.

В десятилітню річницю „Віменс Окзіліері" Українського Демократичного Клюбу в Джерзі-Сити, що є теж відділом Союзу Українок Америки, влаштовано Святочний Вечір в честь адв. Марсела Е. Вагнера, що саме тепер зістав вибраний другим наворотом до Леґіслятури стейту Ню Джерзі. Вечір відбувся дня 10. січня б. р. в Українській Централі (181 Фліт Ст.). Отворила його пані Анастазія Вагнер, голова „Окзіліері", пояснюючи, чому жіноцтво взялося за це свято. Відспівано американський гимн, а на тостмейстра запрошено адв. Степана Ярему, есемблимена з стейту Ню Йорк, що привитав присутніх, підкреслюючи, що всі вони американці, а це є те, що всіх їх лучить. По молитві, яку відмовив о. В. Лотович, наступила спільна вечеря. Підчас неї батько есемблимена, п. М. Е. Вагнера, висказав свою велику радість з приводу цеї події й подякував гостям, що зійшлися так численно, щоб пошанувати його сина. Першим головним бесідником був о. Лотович, місцевий парох, що подякував в першу чергу мейорови Гейгови і демократичній партії за поперття кандидатури п. Вагнера, а в дальшому представив есемблимена як моральну і чесну людину та доброго адвоката. Комішенер Вилієм МекҐоверн заявив, що знає українців від дуже довгих літ, а як айриш з походження знаменито розуміє їхню душу та їхні переконання. Він теж підніс моральні цінности асемблимена М. Е. Вагнера, та заявив, що саме завдяки тим цінностям видвигнено його кандидатуру. Пані Тереза А. Малоні, що була есемблименкою 10 років, а якої місце заняв тепер п. Вагнер, висказала дуже зворушливу промову та обдарувала п. Вагнера презентом і материнським поцілуєм. В тому місці пані Анастазія Вагнер обдарила паню Малоні „українським різдвяним дарунком". По відчитанню чисельних телеграм, промовив суддя Н. Л. Паладо і здивував всіх присутніх основним знанням історії України, що його набув по прочитанню недавно виданої „Історії України" М. Грушевського. Він знаменито схарактеризував демократичний дух українського народу і ідеольогію українського козацтва. Далі підкреслив, який це великий здобуток для американських українців мати таку знаменитy організацію, якою є У. Н. Союз. А вкінці, звертаючись до есемблимена п. Вагнера, закінчив: Памятай, що всі ми є американці, але тут зійшлись ми, щоб пошанувати українця, себто американця, що є з української крови, з того народу, що видав чудову пісню, яка тепер є дорогим скарбом не тільки українців, але й американців.

Від імені Лицарів Колюмба говорив Бернард Р. Беррі. Казав, як ірляндці, так і українці це чесний і порядний, тяжко працюючий нарід. Як одним так і другим не легко приходилось вибиватись в Америці. І тому треба радіти, коли хтось пнеться вгору, коли хтось вибивається. Я, казав, п. Беррі, подивляю кожного айриша, що добивається якогось становища. Всі ми його шануємо і ним дорожимо і добре, що й українці так поступають. Я все гордий, казав п. Беррі, коли можу сказати про якогось визначного чоловіка: Це з моєї крови... Далі говорив про вагу демократії й ті нагоди, що вона нам всі дає і ті свободи, що нам гарантує.

Були ще інші бесіди, а тостмейстер покликував ще поодиноких представників, між якими були теж і есемблимени та багато членів католицької організації Лицарі Колюмба.

При кінці есемблимен Марсел Вагнер зложив щиру подяку всім тим, що причинились до цього Святочного Вечера, зазначуючи, що він знає добре, з якої крови походить і гордиться своїм національним походженням. Казав, що ми знаємо краще інших, що є демократія, бо походимо з демократичного краю і з такого демократичного народу, що завжди ставив свободу вище всього. І тому саме ті, що є з українського роду, так гарячо люблять Америку і так завзято її тепер боронять.

Ціле свято мало наскрізь сердечний характер. Присутних було понад 300 осіб.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

До оборони краю!

В неділю, дня 21. грудня м. р. відбулись річні збори Товариства ім. І. Франка, відділ 83 У. Н. Союзу. Предсідник М. Кончак згадав в першу черу про воєнну ситуацію, в якій знайшовся наш край. Казав, що всі ми, як вільні горожани вільної землі, будемо боронити свого краю перед всіми ворогами і всіми способами. Рішено закупити від відділу Бонд Оборони на суму $100. Та це тільки початок. Члени теж приобіцяли, що закуплять бонди громадно, так, що потім будемо знати, як члени відділу боронять американської землі ділами і жертвами. Рівнож відчитано кореспонденцію, одержану в звязку зо закупленими книжками „Історія України" М. Грушевського й „Богдан — гетьман України" Ю. Вернадського. Всі відчули, що отсе маємо до діла з дійсно знаменитими і корисними книжками, які треба поширити. Секретар гром. Чорномаз зараз замовив „Історію України" для своїх дітей, щоби більше ознакомились з історією того народу, з якого вийшли. Теж і другі члени приобіцяли закупити видані У. Н. Союзом книжки для своїх дітей і своїх домів. Між урядниками, вибраними на 1942. рік є: Михайло Кончак — предсідник, Олекса Бобак — касієр, Семен Чорномаз — секретар.

ГАРТФОРД, КОНН.

Праця У. З. Х. для Американського Червоного Хреста.

Наш відділ З. Х. на своїх зборах рішив, що ми як горожанки тої держави повинні піти на зустріч в цю важку пору державі, яка нас так ласкаво приняла.

Укр. З. Х. передав до Ам. Ч. Х. $25: зо своєї каси 10 дол. а 15 дол. зо збірки, яку ми перевели 11. січня біля української греко-кат. церкви. Своєю працею помогли в такий спосіб, що 26 наших членкинь взялись шити чи плетення светерів.

Стараннім відділу відбудеться курс першої помочи, дня 27. січня 1942. р. в годині 8. вечером в галі церковній при 23. Волнут вулиці. Ці курси є приступні для всіх, як мужчин так і жінок. Хто бажавби користати з цеї нагоди, прошу явитись точно в означеним часі.

С. Кундис, секр.

Як Поширюють Серед Американців Знання Про Україну?

(В тій рубриці подаватимемо імена тих осіб чи організацій, що будуть закуповувати книжки про Україну і українських людей для американських інституцій чи американських визначних людей).

Рочестер, Н. Й. — Організації, згуртовані в Українським Народнім Домі (Сивик Сентер), надіслали $38 на закупно сім примірників „Історії України" М. Грушевського і чотирьох книжок Ю. Вернадського „Богдан - гетьман України", щоб поширити ті книжки між американськими вченими чи дати їх до американських наукових і культурних установ і бібліотек. До тих товариств належать: Товариство „Вільні Козаки", відділ 316 У. Н. Союзу, що закупило книжки давніше, Товариство ім. М. Драгоманова, відділ У. Р. Союзу, Народній Дім (Сивик Сентер, Товариство (жіноче) ім. Лесі Українки і Українська Народна Рада.

ЗНОВУ ХОЧЕ МИРА.—Розіка Швимер, котра в першу світову війну переконала автомобілевого фабриканта Генрія Форда про потребу висилки до Европи „корабля мира", каже, що недавно тому вона написала Фордові листа про потребу подібного кроку в теперішню війну.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА"

Мізгова Шкаралуща

(Докінчення зі сторони 2-гої)

в старім краю, бо лиш через добре відношення цього краю ми зможемо помогти й нашим батам.

Невже ті люди, що так тепер все критикують і спихають вину на провідників про це забули? Невже вони забули про ті свої терпкі насмішки, з якими вони відносились до тих, що їх перестерігали? Невже вони забули, що тих, що їх перестерігали вони цілком не хотіли признати провідниками, а навіть вислухати їх голосу?

Ми пишемо ті слова не на те, щоб ширити паніку. Занадто велике довіря маємо до своєї влади, щоб з приводу деяких її слушних і конечних потягнень попадати в страх. Занадто чисте наше сумління, щоб ми мали який небудь сумнів в остаточний вислід. Але наводимо ці слова тому, щоб підкреслити тих наших типів, подібних до лондонського різника, які в слушний момент такі закукурічені, що не хочуть вислухати нічиєї пересторогу, а удають великих „принципіялістів", „характерних", „невгнутих", що стоять „відважно біля ідеї" і її „нічим не сплямлюють", а які відразу пікчемніють, як лиш появиться найменша небезпека і склонні тоді без розбору осудити всіх своїх повідників, включаючи тих, які давали їм найвиразніші перестороги. І то осудити наперед, не чекаючи кінця та думки тих, що в тій справі мають найбільше компетенції говорити.

Помилку може поповнити кожний чоловік — найрозумніший і найхарактерніший. Але після помилки виходить на верх справжній розум чи характер чоловіка. Розумний з помилки витягне належну науку; а своєю достойною поставою виявить характер. Безхарактерна і дурна людина до помилки не признається, а вину старається зложити на інших.

ЛИНДБЕРГ НА НОВОМУ ПОСТІ

ВАШИНГТОН. — Секретар війни Стимсон заявив, що Чарлз А. Линдберг, б. полковник резерви американської армії, буде працювати для летунства, одначе в характері цивільної особи. Ближчого означення про новий пост Линдберга не подано. Як відомо, Линдберг був чемпіоном ізоляційної політики минулого року, одначе з вибухом війни він негайно зголосив департаментови війни свої послуги.

YOUR ARMY

(This is the thirty-third of a series of articles, prepared by Army Information Service, 90 Church Street, New York City, covering the history of the Army and giving facts and figures on its organization.)

Although much emphasis is now being placed on the mechanization and motorization of the Army, the horse is far from obsolete and cavalry still has an important role in modern warfare. Obviously the old concept of using the shock power of Cavalry in a charge has been abandoned in the face of modern fire power. The mobility of Cavalry permits it to shift quickly from one point to another and to operate over a wide area and at great distances from supporting forces on the battlefield. The battlefield mobility of Cavalry enables it to concentrate rapidly for a decisive attack or to withdraw quickly in order to renew the action elsewhere.

Cavalry is the one arm which can move with complete independence of roads and which can operate over practically any type of terrain and can act as liaison between slow moving infantry marching on foot and fast combat vehicles which range far in advance of, or to the flanks of, the main body of the Army. By transporting its horses in portees (trucks) to the theater in which they are to operate it is possible for Cavalry to keep pace with the movement of mechanized units. Provided with automatic weapons, and equipped with 37 mm. anti-tank guns the fire power of a Cavalry regiment is impressive. Cavalry is capable of working independently or in a team with aviation, infantry, artillery or an armored force or with all four of the other arms.

For the training of Cavalry officers in the newer Cavalry techniques the Army maintains the Cavalry School at Fort Riley, Kansas. Here officers are given special courses in various Cavalry activities and also in motorized Cavalry equipment. Before the World Crisis developed the courses at Fort Riley required nine months of study. With the development of the National Emergency, Fort Riley underwent a vast expansion in the course of which more than 8,500 men were given employment. Courses of intensive study requiring three months were substituted for the nine-month courses, and officers of the Regular Army, National Guard and Organized Reserves are now being trained in the most modern Cavalry methods. The course includes 200 hours of tactics in which the students are given practical exercises in the leading of small Cavalry units.

One hundred and fifteen hours are spent on weapons, in the course of which the students are given instruction in all of the weapons used by Cavalry. Twenty-five hours are devoted to general instruction, which includes such subjects as Training Management, the Army of the United States, and Discipline and Customs of the Military Service. About 200 hours are devoted to Horsemanship and the training includes a courage in Animal Management and Horseshoing. The students spend many hours in the saddle learning the technique of marching, care of animals and the art of riding a horse across all types of terrain and all kind of obstacles.

In addition to their training in horse Cavalry, the students are given a thorough course of instruction in motors and mechanized equipment. The training includes the study of the tactics of combined horse and mechanized Cavalry. Fort Riley is peculiarly well suited for training of Cavalry officers in view of the variety of its terrain which includes broad expanses of rolling hills and a number of canyons.

The school recently completed the construction of a moving target range on which the targets are run about 300 yards at a speed of about 20 miles an hour. It has firing points up to 1,100 yards.

A new Academy Building was recently completed. This is modern in every respect and is equipped with every convenience to facilitate the work of training the student officers.

At the present time the school is being operated at its full capacity and plans for further expansion are being considered.

The doctrine now being taught the students places strong insistence on maneuvering mounted so as to get into position and fight dismounted. Emphasis also is placed on the wisdom of keeping the Cavalry together as a strong combat force rather than scattering it on small unimportant missions. The theory is that modern horse cavalry provides a strong striking force of heavy fire power which can be used at the psychological moment to influence the action. The use of smoke in cooperation with aviation is also emphasized as is the cooperation of cavalry with mechanized forces. The training of Cavalry with aviation is facilitated by the fact that Marshall Field, adjacent to Fort Riley, is now the home station of the First Observation Squadron.

НЕ ХОТІВ, ЩОБ ЙОГО ВЗЯЛИ ЗА КОГОСЬ ІНШОГО. — Говард Гип, що працює в корабельних варстатах у Вилмингтоні, в Каліфорнії, боявся, щоби його не взяли за японця. Тому пришив собі на плечах таку вивіску. Він має на голові маску, котрою заслоняє собі лице, коли працює при сильному жарі.

ЗАХОПИВ ОСТРОВИ. — Еміль Мюселіер, командант морських сил „Вільної Франції", що захопив острови Ст. Пієр і Мікельон, положені напівдень від Нової Фундляндії. Він каже, що зробив це згідно з волею 5,000 мешканців цих островів.

Пенґвіни, коли спішаться, пливуть під водою, а коли подорожують без поспіху, пливуть на поверхні води.

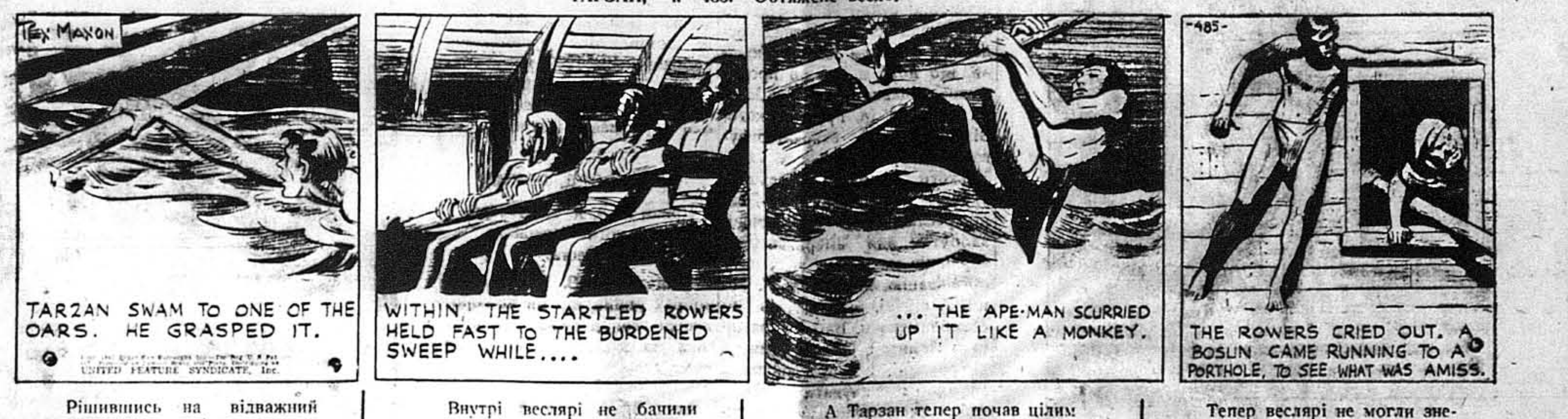
ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ВАЛІНГФОРД, КОН. — Річний мітинг відділу 54. відбудеться в вівторок, 20. січня, в 7:30 ввечір, в домі секр. А. Маланчука, 453 No. Main St., Wallingford. На ці збори повинен явитись кожний член, бо буде вибір нового уряду на 1942. рік. — К. Ґурняк, предс.; Б. Салабай, кас.; А. Маланчук, секр.

ВПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І В ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ БУДУЧЧИНУ.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ТАРЗАН, ч. 485. Обтяжене весло.

Рішившись на відважний плян Тарзан почав підпливати до одного весла. У відповідній хвилині він схопив руками за весло.

Внутрі веслярі не бачили його. Вони лише відчули наглo великий тягар на веслі. Зо здвоєною силою вони натискали на нього.

А Тарзан тепер почав цілим своїм тілом висаджуватись на весло. Немов малпа він завис на нім руками і ногами.

Тепер веслярі не могли знести тягару і почали кричати. До них підійшов наглядач і почав визирати крізь отвір на двір.